សៀវភៅយ៉ូអែល និងក្រុមជំនុំសេវេនដេអេដវេនទីសឡាវឌីសេ — លេខសាមសិបប្រាំមួយ

Jeff Pippenger
2026-01-27

លេខសាមសិបប្រាំមួយ

នៅក្នុង «ភាពចលាចល» ដែល James White កំណត់ថាជាការខ្ចាត់ខ្ចាយរបស់ពួក Millerites បន្ទាប់ពីថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 លោក William Miller បានជួបប្រទះសុបិនមួយនៅឆ្នាំ 1847 ហើយពីរឆ្នាំក្រោយមក គាត់ក៏ត្រូវបានបញ្ចុះសព។

> «ប្រសិនបើ William Miller អាចបានឃើញពន្លឺនៃសារទីបី នោះអ្វីជាច្រើនដែលមើលទៅងងឹត និងអាថ៌កំបាំងចំពោះគាត់ នឹងត្រូវបានពន្យល់ឲ្យយល់។ ប៉ុន្តែ បងប្អូនរបស់គាត់បានអះអាងថាមានសេចក្ដីស្រឡាញ់ និងការយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងជ្រាលជ្រៅចំពោះគាត់ ដូច្នេះគាត់គិតថា គាត់មិនអាចផ្ដាច់ខ្លួនចេញពីពួកគេបានឡើយ។ ចិត្តរបស់គាត់មានទំនោរទៅរកសេចក្ដីពិត ហើយបន្ទាប់មកគាត់បានមើលទៅបងប្អូនរបស់គាត់; ពួកគេបានប្រឆាំងនឹងវា។ តើគាត់អាចផ្ដាច់ខ្លួនចេញពីអ្នកទាំងនោះ ដែលបានឈរនៅក្បែរគាត់ ដោយស្មើជំហរ ក្នុងការប្រកាសពីការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវបានឬ? គាត់គិតថា ពួកគេប្រាកដជាមិននាំគាត់ឲ្យវង្វេងឡើយ។»

> «ព្រះជាម្ចាស់បានអនុញ្ញាតឲ្យគាត់ធ្លាក់នៅក្រោមអំណាចរបស់សាតាំង គឺអធិបតេយ្យភាពនៃសេចក្ដីស្លាប់ ហើយបានលាក់គាត់ទុកក្នុងផ្នូរ ឲ្យឆ្ងាយពីអ្នកទាំងឡាយដែលជានិច្ចកាលទាញគាត់ឲ្យចេញពីសេចក្ដីពិត។ លោកម៉ូសេបានធ្វើខុស នៅពេលដែលគាត់ជិតនឹងចូលទៅក្នុងដែនដីសន្យា។ ដូចគ្នានេះដែរ ខ្ញុំបានឃើញថា លោក William Miller បានធ្វើខុស នៅពេលដែលគាត់ជិតនឹងចូលទៅក្នុងកាណានស្ថានសួគ៌ ដោយអនុញ្ញាតឲ្យឥទ្ធិពលរបស់គាត់ប្រឆាំងនឹងសេចក្ដីពិត។ អ្នកដទៃបាននាំគាត់ឲ្យទៅដល់ចំណុចនេះ; អ្នកដទៃត្រូវតែទទួលខុសត្រូវចំពោះការនោះ។ ប៉ុន្តែ ពួកទេវតាកំពុងឃាំមើលធូលីដ៏មានតម្លៃនៃអ្នកបម្រើរបស់ព្រះរូបនេះ ហើយគាត់នឹងចេញមកនៅសំឡេងត្រែចុងក្រោយ។»

> “វេទិកាដែលរឹងមាំ”

> «ខ្ញុំបានឃើញមនុស្សមួយក្រុម ដែលឈរយ៉ាងមានការការពារ និងមាំមួន មិនផ្ដល់ការគាំទ្រអ្វីឡើយដល់អស់អ្នកដែលចង់ធ្វើឲ្យជំនឿដែលបានបង្កើតឡើងរួចហើយរបស់រូបកាយនោះរងការរញ្ជួយ។ ព្រះទ្រង់ទតមើលលើពួកគេដោយការពេញព្រះហឫទ័យ។

ខ្ញុំត្រូវបានបង្ហាញអំពីបីជំហាន គឺសាររបស់ទេវតាទីមួយ ទីពីរ និងទីបី។
ទេវតាដដែលអមដំណើរខ្ញុំបាននិយាយថា៖ "វិបត្តិដល់អ្នកណាដែលនឹងរុញប្លុកមួយ
ឬកម្រើកម្ជុលមួយនៃសារទាំងនេះ។
ការយល់ដ៏ត្រឹមត្រូវអំពីសារទាំងនេះមានសារៈសំខាន់យ៉ាងខ្លាំងដល់ជីវិត។
វាសនានៃព្រលឹងទាំងឡាយពឹងផ្អែកលើរបៀបដែលពួកវាត្រូវបានទទួលយក។"
ខ្ញុំត្រូវបាននាំចុះកាត់តាមសារទាំងនេះម្តងទៀត ហើយបានឃើញថា
ប្រជាជនរបស់ព្រះបានទិញយកបទពិសោធន៍របស់ពួកគេដោយតម្លៃថ្លៃប៉ុណ្ណា។
វាត្រូវបានទទួលមកតាមរយៈការរងទុក្ខជាច្រើន និងការតស៊ូដ៏ខ្លាំងក្លា។
ព្រះបានដឹកនាំពួកគេពីមួយជំហានទៅមួយជំហាន
រហូតដល់ទ្រង់បានដាក់ពួកគេនៅលើវេទិកាដ៏រឹងមាំ និងមិនអាចរំកិលបាន។
ខ្ញុំបានឃើញបុគ្គលខ្លះចូលមកជិតវេទិកានោះ ហើយពិនិត្យមើលគ្រឹះ។ ខ្លះ
ដោយអំណរ បានឡើងទៅលើវាភ្លាមៗ។
អ្នកខ្លះទៀតចាប់ផ្តើមរកកំហុសនៅក្នុងគ្រឹះ។ ពួកគេចង់ឲ្យមានការកែប្រែ
ហើយបន្ទាប់មកវេទិកានោះនឹងកាន់តែគ្រប់លក្ខណ៍
ហើយប្រជាជនក៏នឹងមានសុភមង្គលជាងមុនផង។ អ្នកខ្លះបានចុះពីលើវេទិកា
ដើម្បីពិនិត្យវា ហើយប្រកាសថា វាត្រូវបានដាក់គ្រឹះខុស។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំបានឃើញថា
ស្ទើរតែទាំងអស់បានឈរយ៉ាងមាំមួននៅលើវេទិកានោះ
ហើយដាស់តឿនអស់អ្នកដែលបានចុះពីវេទិកាឲ្យបញ្ឈប់ការរអ៊ូរទាំរបស់ពួកគេ;
ដ្បិតព្រះទ្រង់ជាព្រះជាងសំណង់ដ៏អធិបតី ហើយពួកគេកំពុងតែតស៊ូប្រឆាំងនឹងទ្រង់។
ពួកគេបានរំលឹកឡើងវិញអំពីកិច្ចការដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះ
ដែលបាននាំពួកគេមកដល់វេទិកាដ៏មាំមួននោះ ហើយដោយសាមគ្គីភាព
បានលើកភ្នែករបស់ពួកគេទៅស្ថានសួគ៌ ហើយដោយសំឡេងយ៉ាងខ្លាំង
បានថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ។
ការនេះបានប៉ះពាល់ដល់អ្នកខ្លះក្នុងចំណោមអស់អ្នកដែលបានរអ៊ូរទាំ
និងបានចាកចេញពីវេទិកា ហើយពួកគេ ដោយទឹកមុខសុភាពរាបសារ
បានឡើងមកលើវេទិកានោះម្តងទៀត»។ Early Writings, 258.

ស្នាដៃអស្ចារ្យរបស់ Miller

«កិច្ចការដ៏អស្ចារ្យ» របស់ William Miller បាននាំទៅដល់ «គ្រឹះដ៏រឹងមាំ» ដែលជា «វេទិកាដ៏រឹងប៉ឹង មិនអាចរើចេញបាន»។ «គ្រឹះ» នៃ «វេទិកាដ៏មិនអាចរើចេញបាន» និងការវាយប្រហារជាបន្តបន្ទាប់លើទាំង «វេទិកា» និង «គ្រឹះ» ដែលត្រូវបានណែនាំឡើងបន្ទាប់ពីមរណភាពរបស់ Miller នៅឆ្នាំ 1849 ត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅក្នុងសុបិនរបស់គាត់។

វីលៀម មីល្លើ គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃមូលដ្ឋានគ្រឹះរបស់សាសនាអាដវេនទីស។

គាត់ក៏ជានិមិត្តរូបនៃប្រវត្តិសាស្ត្រមីឡឺរ៉ាយ ពីឆ្នាំ 1798 រហូតដល់ឆ្នាំ 1863 ផងដែរ។

គាត់ក៏ជានិមិត្តសញ្ញានៃប្រវត្តិសាស្ត្រមីឡឺរ៉ាយត៍ ចាប់ពីឆ្នាំ 1798 រហូតដល់ឆ្នាំ 1844 ផងដែរ។

គាត់ក៏ជានិមិត្តសញ្ញានៃប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ទេវតាទាំងបី ចាប់ពីឆ្នាំ 1798 រហូតដល់ច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យ។

គាត់ត្រូវបានតំណាងដោយរយៈពេលសែសិបប្រាំមួយឆ្នាំ ចាប់ពីឆ្នាំ 1798 ដល់ឆ្នាំ 1844។

លោកត្រូវបានតំណាងដោយលេខ «២២០» ទាក់ទងនឹង ២,៥២០ និង ២,៣០០។

គាត់ត្រូវបានតំណាងដោយ «ប្រាំពីរដង»—២,៥២០។

គាត់ត្រូវបានតំណាងដោយចំនួន ២,៣០០។

សុបិនទាំងពីររបស់មីល្លឺរ ត្រូវបានជានិមិត្តរូបដោយសុបិនទាំងពីររបស់នេប៊ូក្នេសារ
ក្នុងដានីយ៉ែល ជំពូកទី ២ និងជំពូកទី ៤។

រយៈពេលនៃឆ្នាំ 1798 ចាប់ផ្ដើមជាមួយនឹង នេប៊ូក្នេសារ ហើយបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1863
ជាមួយនឹង បេលសាសារ។

រយៈពេលពីឆ្នាំ 1798 ដល់ច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យ ចាប់ផ្ដើមដោយនេប៊ូក្នេសារ
ហើយបញ្ចប់ដោយបេលសាសារ។

ក្នុងនាមជានិមិត្តសញ្ញានៃប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ពួក Millerites
គាត់ជានិមិត្តសញ្ញានៃគ្រឹះទាំងឡាយ
ដែលតំណាងឲ្យសេចក្ដីពិតដែលត្រូវបានរកឃើញនៅចន្លោះការរកឃើញ alpha នៃ
2,520 និងការរកឃើញ omega នៃ 2,300។ ក្នុងការអធិប្បាយលើសុបិនរបស់ William Miller
លោក James White បានកំណត់ថា "កូនសោ" គឺជាវិធីសាស្ត្ររបស់ Miller
ក្នុងការសិក្សាព្រះគម្ពីរ។ វិធីសាស្ត្រនោះគឺជាកូនសោរបស់ដាវីឌ
ដែលត្រូវបានដាក់លើស្មារបស់ Miller ព្រោះគាត់បានបង្ហាញព្យាករណ៍នៃ 2300 ឆ្នាំ
ដែលបានបញ្ចប់នៅពេល Isaiah 22:22 ត្រូវបានបំពេញនៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។

សេចក្ដីពិតទាំងឡាយដែលបានចាប់ផ្ដើមត្រូវបានបើកត្រាចេញចាប់តាំងពីឆ្នាំ 2023
តទៅ គឺជាសេចក្ដីពិតទាំងឡាយដែលត្រូវបានកំណត់រួចហើយនៅក្នុងបទបង្ហាញ
Habakkuk's Tables 95 ហើយឥឡូវនេះ
សេចក្ដីពិតទាំងនោះកំពុងត្រូវបានដាក់ឲ្យស្ថិតនៅក្នុងក្របខណ្ឌថ្មីមួយនៃ
«សេចក្ដីពិត»។

ការហៅរបស់សំឡេងនៅក្នុងទីរហោស្ថាន នៅខែកក្កដា ឆ្នាំ២០២៣ បានកំណត់ថា
ការយំសោក និងការកាន់ទុក្ខ គឺចាំបាច់សម្រាប់អ្នកទាំងឡាយណាដែលត្រូវប្រថែិត្ត
ដោយសារការប្រកាសថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០២០។
អ្នកទាំងឡាយណាដែលនឹងស្ថិតក្នុងចំណោមព្រហ្មចារីយ៍មានប្រាជ្ញា ត្រូវប្រថែិត្ត
ដោយស្របគ្នានឹងសេចក្ដីអធិស្ឋានក្នុង ដានីយ៉ែល 9
ដែលជាសេចក្ដីអធិស្ឋានរបស់អ្នកទាំងឡាយនៅក្នុង លេវីវិន័យ 26 ដែលទទួលស្គាល់ថា
ពួកគេត្រូវបានខ្ចាត់ខ្ចាយ។

នៅពេលដែល Miller ថ្លែងថា៖ «ខណៈដែលខ្ញុំកំពុងយំសោក
និងកាន់ទុក្ខចំពោះការបាត់បង់ដ៏ធំ និងការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្ញុំដូច្នេះ
ខ្ញុំបាននឹកឃើញដល់ព្រះ
ហើយអធិស្ឋានយ៉ាងអស់ពីចិត្តសូមឲ្យទ្រង់ចាត់ជំនួយមកខ្ញុំ។ ភ្លាមនោះ
ទ្វារក៏បើកឡើង ហើយបុរសម្នាក់បានចូលមកក្នុងបន្ទប់
ខណៈដែលមនុស្សទាំងអស់ក៏ចាកចេញពីទីនោះ; ហើយគាត់
ដោយមានច្រាសដុសធូលីមួយនៅក្នុងដៃ ក៏បានបើកបង្អួចទាំងឡាយ
ហើយចាប់ផ្ដើមដុសបោសធូលី និងសំរាមចេញពីបន្ទប់។»

ទ្វារដែលបានបើក គឺជាចិត្តរបស់មីល្លើរ នៅពេលដែលគាត់
«អធិស្ឋានដោយចិត្តស្មោះស្ម័គ្រ» សូម «ជំនួយ»។ ព្រះយេស៊ូវ
ក្នុងនាមជាព្រះសាក្សីដ៏ពិតចំពោះក្រុមជំនុំឡៅឌីសេ កំពុងគោះទ្វារចិត្តទាំងឡាយ
ដើម្បីស្វែងរកការចូលទៅ។ នៅពេលដែលទ្វារបានបើក
ដំណើរការនៃការបំបែកញែកមួយក៏បានចាប់ផ្ដើម។ នៅពេលដែលទ្វារបានបើក
«បង្អួច» ទាំងឡាយក៏បានបើកដែរ ហើយ «បង្អួច» ទាំងនោះគឺជាបង្អួចនៃស្ថានសួគ៌។

នៅក្នុងជំពូកទីដប់ប្រាំបួននៃគម្ពីរវិវរណៈ
យ៉ូហានបានឃើញបង្អួចនៅស្ថានសួគ៌ត្រូវបានបើកឡើង
ខណៈដែលព្រះអម្ចាស់បានលើកកងទ័ពសេះសរបស់ទ្រង់ឡើង
ភ្លាមៗបន្ទាប់ពីកូនក្រមុំបានត្រៀមខ្លួនរួចរាល់។ កងទ័ពនោះ
គឺជាកងទ័ពរបស់អសេគោល
ដែលឈរឡើងឆ្លើយតបចំពោះសារនៃខ្យល់បូព៌ាដ៏កម្រោល។
កងទ័ពនោះគឺជាពួកជំនុំដែលមានជ័យជម្នះ ដែលផ្លាស់ប្តូរពីពួកជំនុំអ្នកតស៊ូ
ទៅជាពួកជំនុំដែលមានជ័យជម្នះ នៅពេលការបំបែកស្រូវសាលី និងស្មៅអាក្រក់
ត្រូវបានសម្រេច។
ការបំបែកនោះក៏ត្រូវបានតំណាងផងដែរថាជាការផ្លាស់ប្តូរពីបទពិសោធន៍ឡៅឌីសេ
ទៅកាន់បទពិសោធន៍ភីឡាដែលភា។ មីល្លើរបានបើកចិត្តរបស់គាត់
ហើយអនុញ្ញាតឲ្យសាក្សីពិតយាងចូលមក ខណៈដែលទ្រង់បានបំបែកស្រូវសាលី
និងស្មៅអាក្រក់ ដូច្នេះហើយបានលើកកងទ័ពសេះសរបស់ទ្រង់ឲ្យមានជីវិតឡើងវិញ។

នៅថ្ងៃទី ៣១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០២៣ បុរសកាន់ជក់បោសធូលីបានចូលទៅក្នុងបន្ទប់
បន្ទាប់ពីមនុស្សទាំងឡាយបានចាកចេញ
ហើយបានចាប់ផ្តើមកិច្ចការដកចេញនូវសំណល់សេចក្តីខុសឆ្គង ខណៈដែលដាក់សេចក្តីពិតចាស់ៗនៃតោរាងរបស់ហាបាគុកទៅក្នុងក្របខណ្ឌថ្មីនៃសេចក្តីពិត។

> «ព្រះអង្គសង្គ្រោះមិនបានយាងមកដើម្បីលុបបំបាត់អ្វីដែលបុព្វបុរស
> និងពួកហោរាបានថ្លែងទុកនោះទេ
> ពីព្រោះព្រះអង្គផ្ទាល់បានមានបន្ទូលតាមរយៈមនុស្សតំណាងទាំងនេះ។
> សេចក្តីពិតទាំងអស់នៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ បានមកពីព្រះអង្គ។ ប៉ុន្តែ
> ត្បូងដ៏មានតម្លៃតែកាត់ថ្លៃទាំងនេះ ត្រូវបានដាក់ក្នុងការរៀបចំដ៏ខុសឆ្គង។
> ពន្លឺដ៏វិសេសរបស់វា ត្រូវបានធ្វើឲ្យបម្រើដល់កំហុស។
> ព្រះទ្រង់ប្រាថ្នាឲ្យយកវាចេញពីការរៀបចំនៃកំហុស
> ហើយដាក់ជំនួសវិញក្នុងគ្រោងនៃសេចក្តីពិត។ កិច្ចការនេះ
> មានតែព្រះហស្តដ៏ទេវភាពប៉ុណ្ណោះដែលអាចសម្រេចបាន។
> ដោយសារការភ្ជាប់របស់វាជាមួយនឹងកំហុស
> សេចក្តីពិតបាននិងកំពុងបម្រើបុព្វហេតុរបស់សត្រូវនៃព្រះ និងមនុស្ស។
> ព្រះគ្រីស្ទបានយាងមក ដើម្បីដាក់វានៅកន្លែងដែលវានឹងលើកតម្កើងព្រះ
> និងប្រព្រឹត្តការសង្គ្រោះដល់មនុស្សជាតិ»។ The Desire of Ages, 287.

ការពិតដំបូងមួយក្នុងចំណោមការពិតដំបូងៗដែលត្រូវបានបង្រៀននៅឆ្នាំ ២០២៤
គឺជាការពន្យល់អំពីសេចក្តីខកចិត្តនៅថ្ងៃទី ១៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០២០។ ជាជួរលើជួរ
ត្រូវបានទទួលស្គាល់ថា សេចក្តីខកចិត្តដំបូងៗនៃគ្រប់បន្ទាត់កំណែទម្រង់ទាំងអស់
បានកំណត់អត្តសញ្ញាណថ្ងៃទី ១៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០២០

ថាជាសញ្ញាសំគាល់សំខាន់មួយនៅក្នុងពាក្យប្រៀបប្រដូចអំពីស្ត្រីព្រហ្មចារីទាំងដប់។ ប្រធានបទនៃសេចក្តីខកចិត្តបានក្លាយជា «កូនសោ» សម្រាប់បើកសេចក្តីពិតអំពីទីបរិសុទ្ធ; ចំណែកឯ ក្នុងសេចក្តីខកចិត្តដ៏ធំនៃឆ្នាំ ១៨៤៤ ទីបរិសុទ្ធវិញគឺជា «កូនសោ» ដែលបានបើកសេចក្តីខកចិត្តនោះ។

ប្រុសកាន់ជក់ធ្វូលី ដែលក៏ជាសិង្ហនៃពូជយូដាផងដែរ បានចាប់ផ្ដើមបើកត្រាសារនៃសម្រែកអធ្រាត្រ នៅឆ្នាំ 2023។ ឥឡូវនេះ យើងបានមកដល់កន្លែងនៅក្នុងសុបិនរបស់មីឡឺរ ដែលទ្រង់កំពុងដាក់ប្រអប់ធំជាងមុនលើតុ ហើយដាក់បញ្ចូលសេចក្ដីពិតទាំងឡាយដែលត្រូវភ្លឺចែងចាំងខ្លាំងជាងព្រះអាទិត្យដប់ដង។ រតនភណ្ឌមួយក្នុងចំណោមរតនភណ្ឌទាំងនោះ គឺជាការបើកសម្ដែងថា ទ្រង់ជានរណា នៅក្នុងនិទានបទព្យាករណ៍។

នៅពេលពាក្យទំនាយត្រូវបានបើកត្រា នោះទ្រង់ជាសិង្ហនៃកុលសម្ព័ន្ធយូដា ដែលយកសេចក្ដីពិតចាស់ៗ ហើយដាក់វាចូលក្នុងក្របខ័ណ្ឌថ្មីនៃជំហានបីនៃ «សេចក្ដីពិត»។ ក្របខ័ណ្ឌនោះត្រូវបានចងរួមជាមួយគ្នាដោយព្រះគ្រីស្ទ ក្នុងនាមជាអាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា ជាអង្គដំបូង និងចុងក្រោយ។ ក្នុងនាមជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ទ្រង់បានរៀបចំសម្របសម្រួលគ្រប់ធាតុទាំងអស់នៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ក្នុងនាមជា Palmoni ទ្រង់បានរចនាគ្រប់ទិដ្ឋភាពទាំងអស់ជាគណិតវិទ្យា។

នៅពេលដែលពេត្រុសស្ថិតនៅក្រុងកសោរាភីលីព ក្នុងម៉ោងទីបី ទ្រង់បានបង្ហាញអង្គទ្រង់ថាជា Palmoni ដោយសង្កត់ធ្ងន់លើ «ប្រភាគធរណីមាត្រព្យាករណ៍»។ មួយក្នុងចំណោមការបើកសម្ដែងចុងក្រោយៗអំពីព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់នៃព្យាករណ៍ គឺការសង្កត់ធ្ងន់លើប្រភាគធរណីមាត្រព្យាករណ៍ ដូចដែលបានតំណាងដោយពេត្រុសក្នុង ម៉ាថាយ 16:18 ដែលជានិមិត្តសញ្ញានៃ 1.618 ដែលក្នុងពិភពធម្មជាតិត្រូវបានហៅថា សមាមាត្រមាស ប៉ុន្តែដោយ Palmoni ហៅថា «ប្រភាគធរណីមាត្រព្យាករណ៍»។

យើងទើបតែបានចាប់ផ្ដើមកំណត់សម្គាល់អំពីហ្វ្រាក់តាល់ទំនាយដែលស្ថិតនៅក្នុងសប្ដាហ៍បរិសុទ្ធពីឆ្នាំ 27 ដល់ 34 ប៉ុណ្ណោះ។ មុននឹងយើងត្រឡប់ទៅទីនោះវិញ នៅលើផ្លូវរបស់យើងឆ្ពោះទៅកាន់សៀវភៅយ៉ូអែល ការផ្ដោតសំខាន់លើហ្វ្រាក់តាល់ទំនាយ ត្រូវតែត្រូវបានបន្ថែមចូលទៅក្នុងការពិចារណារបស់យើងអំពីសុបិនរបស់ Miller។

អំឡុងពេលចាប់ពី Miller ដែលអំពាវនាវឲ្យមនុស្ស «មកហើយមើល» ហើយព្រះគ្រីស្ទ ក្នុងនាមជាប្រុសកាន់ជក់បោសធូលី ដែលហៅ Miller ឲ្យ «មកហើយមើល» គឺចាប់ពីឆ្នាំ 1798 រហូតដល់ច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យ ប៉ុន្តែវាមាន fractal មួយនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រទាំងមូលនោះ គឺអំឡុងពេលពីឆ្នាំ 1798 រហូតដល់ឆ្នាំ 1863។ វាមាន fractal មួយទៀតចាប់ពី 9/11 រហូតដល់ច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យ ហើយមួយទៀតចាប់ពី 2023 រហូតដល់ច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យ។

នៅពេលមីឡឺរបិទភ្នែករបស់គាត់នៅកណ្តាលភាពអ៊ូអរ គាត់បានតំណាងឲ្យប្រវត្តិសាស្ត្រនៃឆ្នាំ 1849 នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់កំពុងព្យាយាមបញ្ចប់កិច្ចការ ប៉ុន្តែតបានផល។

គាត់ត្រូវបានប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញនៅឆ្នាំ 2023 ពីព្រោះគាត់គឺជាអលើយ៉ា ដែលត្រូវបានសម្លាប់នៅលើផ្លូវជាមួយម៉ូស។ គាត់បានស្លាប់នៅឆ្នាំ 1849 ហើយបន្ទាប់មកគាត់បានស្លាប់ម្ដងទៀតនៅថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020។

សុបិនរបស់គាត់ត្រូវបានប្រទាននៅឆ្នាំ 1847 បន្ទាប់មកព្រះអម្ចាស់បានលាតព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ជាលើកទីពីរ ហើយបានបោះពុម្ពផ្សាយផ្ទាំងគំនូសតាងឆ្នាំ 1850។ នៅពេលព្រះអម្ចាស់លាតព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ជាលើកទីពីរនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់មនុស្សមួយសែនសែសិបបួនពាន់នាក់ នោះ Miller ត្រូវបានប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញ។

ចំណុចចាប់ផ្ដើមនៃការកំចាត់កំចាយទាំងអ៊ីស្រាអែល និងយូដា ត្រូវបានបញ្ជាក់ឡើងក្នុងគម្ពីរអេសាយ។

> ដ្បិតក្បាលរបស់ស៊ីរីគឺដាម៉ាស ហើយក្បាលរបស់ដាម៉ាសគឺរេសីន; ហើយនៅក្នុងរយៈពេលហុកសិបប្រាំឆ្នាំ អេប្រាអ៊ីមនឹងត្រូវបំបាក់ ដើម្បីមិនឲ្យជាប្រជាជនទៀតឡើយ។ ហើយក្បាលរបស់អេប្រាអ៊ីមគឺសាម៉ារី ហើយក្បាលរបស់សាម៉ារីគឺបុត្ររបស់រេម៉ាលា។ បើអ្នករាល់គ្នាមិនព្រមជឿទេ នោះអ្នករាល់គ្នាពិតជាមិនអាចត្រូវបានតាំងឲ្យមាំមួនឡើយ។ អេសាយ 7:8, 9។

ទំនាយនោះត្រូវបានប្រទាននៅឆ្នាំ 742 មុនគ្រិស្តសករាជ ហើយដប់ប្រាំបួនឆ្នាំក្រោយមក គឺនៅឆ្នាំ 723 មុនគ្រិស្តសករាជ អ៊ីស្រាអែលត្រូវបានបំបែកខ្ចាត់ខ្ចាយដោយពួកអស្ស៊ីរី ហើយបន្ទាប់មក សែសិបប្រាំមួយឆ្នាំក្រោយទៀត យូដាត្រូវបានបំបែកខ្ចាត់ខ្ចាយដោយបាប៊ីឡូន។ កាលបរិច្ឆេទទាំងបីនេះតំណាងឲ្យរយៈពេលដប់ប្រាំបួនឆ្នាំ បន្ទាប់ដោយសែសិបប្រាំមួយឆ្នាំ។ នៅពេលទំនាយទាំងពីរនោះបានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1798 និង 1844 តាមលំដាប់នីមួយៗ រយៈពេលដប់ប្រាំបួនឆ្នាំនៅដើមដំបូង ចាប់ពីឆ្នាំ 742 មុនគ្រិស្តសករាជ រហូតដល់ឆ្នាំ 723 មុនគ្រិស្តសករាជ គឺជាដប់ប្រាំបួនឆ្នាំអាល់ហ្វា ដែលតំណាងឲ្យដប់ប្រាំបួនឆ្នាំអូមេហ្គា ពីឆ្នាំ 1844 រហូតដល់ឆ្នាំ 1863។

មីល្លើរ បានទទួលមរណភាពនៅឆ្នាំទីប្រាំនៃអូមេហ្គា ដប់ប្រាំបួនឆ្នាំ ហើយប្រាំពីរឆ្នាំក្រោយមក អត្ថបទរបស់ហារ៉ែម អេដសុន ស្ដីពី «ប្រាំពីរដង» ត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយ។ ប្រាំពីរឆ្នាំក្រោយមក «ប្រាំពីរដង» ត្រូវបានបដិសេធ។ ឆ្នាំ 1856 គួរតែជាការបោះត្រាដែលកើតមានមុនច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យនៃឆ្នាំ 1863 ប៉ុន្តែវាមិនបានកើតឡើងទេ។

ទេវតាទីបីបានមកដល់នៅឆ្នាំ 1844, 1888 និងនៅពេល 9/11។ អ្នកស្រី White បានកំណត់ថា នៅពេលអគារធំៗនៃទីក្រុងញូវយ៉កដួលរលំ ខទីមួយបីខាដំបូងនៃវិវរណៈ 18 នឹងត្រូវបានបំពេញ។

វិវរណៈ 18

ខទីមួយ—បន្ទាប់ពីការទាំងនេះ ខ្ញុំបានឃើញទេវតាម្នាក់ទៀតចុះមកពីស្ថានសួគ៌ ដោយមានអំណាចដ៏ធំ ហើយផែនដីក៏បានភ្លឺឡើងដោយសិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់។

ខទីពីរ—ហើយទ្រង់បានបន្លឺសំឡេងយ៉ាងខ្លាំង ដោយសំឡេងដ៏មាំមួនថា បាប៊ីឡូនដ៏ធំ បានដួលរលំហើយ បានដួលរលំហើយ ហើយបានក្លាយទៅជាទីលំនៅរបស់អារក្ស

និងជាទីឃុំឃាំងនៃវិញ្ញាណអាក្រក់គ្រប់យ៉ាង ហើយជាទ្រុងនៃបក្សីមិនស្អាត និងគួរឲ្យស្អប់ខ្ពើមគ្រប់ប្រភេទ។

ខទីបី—ដ្បិតគ្រប់ជាតិសាសន៍ទាំងអស់បានផឹកស្រានៃសេចក្តីកំហឹងរបស់អំពើផិតក្បត់របស់នាង ហើយស្តេចទាំងឡាយនៅផែនដីបានប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ជាមួយនាង ហើយពាណិជ្ជករទាំងឡាយនៅផែនដីបានក្លាយជាអ្នកមានដោយសារសម្បូរបែបនៃសេចក្តីប្រណិតរបស់នាង។

ទេវតាដំបូងដ៏មានឫទ្ធានុភាព បានចុះមក ដោយមានសារមួយនៅក្នុងដៃរបស់គាត់ ហើយយ៉ូហានត្រូវបានបញ្ជាឲ្យទៅយកសៀវភៅតូចនោះ ហើយបរិភោគវា។ ទេវតាដំបូងនោះ បំពេញកិច្ចការដូចគ្នានឹងទេវតានៃវិវរណៈ ជំពូក ១៨ ដែលបំភ្លឺផែនដីដោយសិរីល្អរបស់វា។ នេះគឺព្រោះទេវតាដំបូងគឺជាអាល់ហ្វា ហើយទេវតាទីបីគឺជាអូមេហ្គា ហើយការចាប់ផ្ដើមតែងតែបង្ហាញជាមុនអំពីចុងបញ្ចប់។

> «ព្រះយេស៊ូវបានបញ្ជាទេវតាដ៏មានឫទ្ធានុភាពមួយអង្គឲ្យចុះមក និងព្រមានអ្នកស្នាក់នៅលើផែនដីឲ្យត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ការយាងមកបង្ហាញខ្លួនជាលើកទីពីររបស់ទ្រង់។ កាលដែលទេវតានោះចាកចេញពីវត្តមានរបស់ព្រះយេស៊ូវនៅស្ថានសួគ៌ នោះពន្លឺដ៏ភ្លឺចែងចាំង និងរុងរឿងយ៉ាងខ្លាំងមួយបាននាំមុខគាត់។ ខ្ញុំត្រូវបានប្រាប់ថា បេសកកម្មរបស់គាត់គឺដើម្បីបំភ្លឺផែនដីដោយសិរីរុងរឿងរបស់គាត់ ហើយព្រមានមនុស្សអំពីព្រះពិរោធដែលកំពុងនឹងមករបស់ព្រះជាម្ចាស់»។ Early Writings, 245.

ទេវតាទីមួយ គឺខទីមួយនៃវិវរណៈ ជំពូកដប់ប្រាំបី។

ហើយក្រោយពីកិច្ចការទាំងនេះ ខ្ញុំបានឃើញទេវតាមួយទៀតចុះមកពីស្ថានសួគ៌ មានអំណាចយ៉ាងធំ; ហើយផែនដីក៏បានភ្លឺឡើងដោយសិរីល្អរបស់ទេវតានោះ។

ទេវតាទីពីរគឺជាខទីពីរនៃវិវរណៈជំពូកដប់ប្រាំបី។

ហើយទ្រង់បានស្រែកឡើងដោយសំឡេងខ្លាំងថា «បាប៊ីឡូនដ៏ធំបានដួលរលំហើយ បានដួលរលំហើយ ហើយបានក្លាយជាលំនៅរបស់ពួកអារក្ស និងជាទីជម្រករបស់វិញ្ញាណអសុទ្ធគ្រប់យ៉ាង ហើយជាទ្រុងរបស់បក្សីអសុទ្ធ និងគួរស្អប់ខ្ពើមគ្រប់ប្រភេទ»។

ទេវតាទីបី គឺជាខទី៣ នៃវិវរណៈ ជំពូក ១៨។

ដ្បិត បណ្ដាជាតិទាំងអស់បានផឹកស្រានៃសេចក្ដីក្រោធដោយសារអំពើប្រាសចាកសីលធម៌របស់នាង ហើយស្តេចទាំងឡាយនៅលើផែនដីបានប្រព្រឹត្តអំពើប្រាសចាកសីលធម៌ជាមួយនាង ហើយពាណិជ្ជករទាំងឡាយនៅលើផែនដីបានក្លាយជាអ្នកមានដោយសារបរិបូរណ៍ភាពនៃសេចក្ដីប្រណិតរបស់នាង។

ស្តេចទាំងអស់បានប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ជាមួយស្ត្រីពេស្យានៅពេលច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យ ដូចដែលបានជានិមិត្តរូបទុកក្នុងខទីបី។ សាររបស់ទេវតាទីពីរគឺថា បាប៊ីឡូនបានដួលរលំហើយ ហើយនោះគឺជាខទីពីរ។ បេសកកម្មរបស់ទេវតាទីមួយគឺបំភ្លឺផែនដីដោយសិរីល្អរបស់គាត់

ហើយនោះគឺជាខទីមួយ។ ខទីមួយគឺ 9/11។ ខទីពីរគឺជាដំណើរការនៃការបំបែកចេញដែលបាន
បន្តកើតមានក្នុងចំណោមមនុស្សជាតិទាំងមូលតាំងពី 9/11 មក
ហើយខទីបីគឺជាច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យ។ ដោយហេតុនេះ 9/11 គឺជាសាររបស់ទេវតាទីបី
ហើយច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យក៏ដូចគ្នាដែរ។ 9/11
គឺជាការព្រមានអំពីច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យដែលកំពុងខិតមកជិត
ដូចដែលត្រូវបានតំណាងដោយខបីដំបូង
ហើយសំឡេងមួយទៀតនៅក្នុងខទីបួនគឺជាច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យ។
សំឡេងទីមួយនៃវិវរណៈជំពូកដប់ប្រាំបី
គឺជាការព្រមានអំពីច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យដែលកំពុងខិតមកជិត
ហើយការព្រមាននោះផ្លាស់ប្តូរទៅជាការពិតរស់នៅនៅពេលច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យ។

៩/១១ រហូតដល់ច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យ ត្រូវបានបង្ហាញជានិមិត្តរូបដោយរយៈពេលចាប់ពី
«មកហើយមើល» ខាងអាល់ហ្វា នៃសុបិនរបស់ Miller រហូតដល់ «មកហើយមើល»
ខាងអូមេហ្គា។ រវាង ៩/១១ និងច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យ ត្បូងមានតម្លៃត្រូវបានដាក់លើតុរបស់
Miller នៅកណ្ដាលបន្ទប់ ត្រូវបានខ្ចាត់ខ្ចាយ និងកប់បាំង
ហើយបន្ទាប់មកត្រូវបានស្ដារឡើងវិញដោយបុរសកាន់ជក់បោសធូលី។
ទេវតាដែលបានចុះមកនៅឆ្នាំ 1840 ជាមួយនឹងសៀវភៅតូច គឺជាទេវតាទីមួយ
និងជាអាល់ហ្វា ដែលតំណាងឲ្យទេវតាដែលបានចុះមកនៅពេល ៩/១១។
ទេវតានោះត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅក្នុងជំពូកទីដប់
នៅពេលដែលយ៉ូហានត្រូវបានប្រាប់ថា សៀវភៅនោះនឹងផ្អែម
ប៉ុន្តែប្រែក្លាយជាជូរចត់។

លោកយ៉ូហានបានតំណាងឲ្យចលនារបស់ទេវតាទីមួយ
ដែលត្រូវបានតំណាងដោយពួកមីល្លឺរ៉ាយ
ហើយគាត់ក៏បានបង្ហាញអំពីចលនារបស់មួយសែនសែសិបបួនពាន់ផងដែរ។ ជាដំបូង
និងសំខាន់ជាងគេ គាត់បានតំណាងឲ្យគ្រាចុងក្រោយ ដូចដែលពួកហោរាតែងតែធ្វើ។
ដោយហេតុនេះ គាត់ត្រូវបានប្រាប់ជាមុនថា សៀវភៅនោះនឹងផ្អែម
ហើយបន្ទាប់មកល្វីង។ ពួកមីល្លឺរ៉ាយមិនបានដឹងរឿងនេះជាមុនទេ
ប៉ុន្តែមួយសែនសែសិបបួនពាន់ត្រូវបានទាមទារឲ្យដឹងរឿងនេះ។

មីឡឺរ ក្នុងនាមជាអ្នកនាំសាររបស់ទេវតាទីមួយ
គឺជានិមិត្តសញ្ញាចម្បងនៃអ្នកម្នាក់ដែលបានបរិភោគសៀវភៅតូចនោះ។
ក្នុងនាមជាអ្នកកិនស្រូវ គាត់ត្រូវបំបែកស្រូវសាលីចេញពីអង្កាម
បន្ទាប់មកកែច្នៃគ្រាប់ធញ្ញជាតិទៅជាម្សៅ
ហើយធ្វើនំប៉័ងដែលត្រូវឲ្យគេបរិភោគ។ គាត់បានចែករំលែកនំប៉័ងនោះ
ដោយដាក់វានៅកណ្តាលបន្ទប់របស់គាត់
ហើយអំពាវនាវដល់អស់អ្នកណាដែលមានបំណងថា «ចូរមកមើល»។ ប៉ុន្តែក្នុងនាមជានិមិ
ត្តសញ្ញានៃអ្នកដែលបានយកសៀវភៅចេញពីព្រះហស្តរបស់ទេវតា មីឡឺរ ដូចជាយ៉ូហាន
កំពុងតែថ្លែងទៅកាន់ថ្ងៃចុងក្រោយនៃទេវតាទីបី
ច្រើនជាងថ្ងៃដើមៗនៃទេវតាទីមួយ។ ក្នុងសុបិនរបស់គាត់
គាត់ចាប់ផ្តើមដោយជូនដំណឹងដល់យើងថា
គាត់បានទទួលសាររបស់គាត់ដោយព្រះហស្តដែលមើលមិនឃើញ។ ទេវតាទីមួយក្នុងវិវរណៈ
ជំពូក ១០ មានសៀវភៅតូចមួយនៅក្នុងព្រះហស្តរបស់វា ប៉ុន្តែទេវតានៃវិវរណៈ ជំពូក ១៨

ដែលជាអូមហេគាចំពោះអាល់ហ្វានៃឆ្នាំ 1840 នោះ គ្មានសៀវភៅណាមួយត្រូវបានតំណាងនៅក្នុងព្រះហស្តរបស់វាទេ ហើយនោះហើយជាសៀវភៅដែលមីឡឺរបានទទួល—សៀវភៅពីព្រះហស្តដែលមើលមិនឃើញ។ «ចូរមកមើល» របស់មីឡឺរ គឺ 9/11 ហើយ «ចូរមកមើល» របស់បុរសកាន់ជក់ធូលី គឺជាច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យ។

នៅចន្លោះអាល់ហ្វា និងអូមហេគា «ចូរមក ហើយមើល» នោះ អ្នកមានសាររបស់ទេវតាទីពីរ ដ្បិតអាល់ហ្វាគឺ 9/11 ដែលជាខទីមួយនៃជំពូកដប់ប្រាំបី ហើយខទីពីរគឺទេវតាទីពីរ ដែលបញ្ចប់នៅខទីបី ដែលជាច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យ និងអូមហេគា «ចូរមក ហើយមើល»។ ក្នុងសុបិនរបស់ Miller ទេវតាទីពីរ និងការដួលរលំរបស់បាប៊ីឡូន ត្រូវបានតំណាងដោយពាក្យ scatter ដែលត្រូវបានប្រើចំនួនប្រាំពីរដង ខណៈដែលសាច់រឿងទាំងមូលកំណត់អត្តសញ្ញាណថា សេចក្ដីពិតត្រូវបានកំហុសយកឈ្នះ។

ទេវតាទីមួយ និងទីបី បានចុះមកជាមួយសារដែលត្រូវយកមកបរិភោគ នៅថ្ងៃទី 11 ខែសីហា ឆ្នាំ 1840 និង 9/11 តាមលំដាប់។ កាលបរិច្ឆេទទាំងពីរនេះ ស្របគ្នានឹងខទីមួយនៃវិវរណៈ ជំពូក 18។

សេចក្ដីពិតមូលដ្ឋានត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយនៅខែឧសភា ឆ្នាំ 1842 ដោយមានតារាងអ្នកត្រួសត្រាយឆ្នាំ 1843 ជាអាល់ផានៃតារាងទាំងពីររបស់ហាបាគុក។ នៅឆ្នាំ 2012 តារាងរបស់ហាបាគុកត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយ ដែលស្របគ្នានឹងខែឧសភា ឆ្នាំ 1842។

ពួកមីល្លឺរាយត៍បានជួបការខកចិត្តលើកទីមួយរបស់ពួកគេនៅថ្ងៃទី 19 ខែមេសា ឆ្នាំ 1844 ដែលជានិមិត្តរូបជាមុននៃថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020។ នៅចំណុចនោះ ទេវតាទីពីរបានមកដល់ ហើយការមកដល់របស់ទ្រង់ស្របគ្នានឹងខទីពីរនៃវិវរណៈ 18។ ការខកចិត្តនោះបានសម្គាល់ការបញ្ចប់នៃទេវតាទីមួយ។ នៅទីនោះ ទេវតាទីពីរបានមកដល់ ហើយរយៈពេលពន្យារនៅក្នុងពាក្យប្រៀបប្រដូចអំពីស្ត្រីព្រហ្មចារីបានចាប់ផ្ដើម។ ប្រវត្តិសាស្ត្រនៃទេវតាទីមួយត្រូវធ្វើស្របគ្នានឹងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃទេវតាទីពីរ ហើយនៅពេលអនុវត្តតាមរបៀបនេះ ការមកដល់នៃទេវតាទីពីរត្រូវបានតម្រឹមស្របជាមួយការមកដល់នៃទេវតាទីមួយនៅឆ្នាំ 1840 និង 9/11។

ពេលវេលាពន្យារបានមកដល់នៅថ្ងៃ 9/11 ដែលត្រូវបានតំណាងជាគំរូដោយថ្ងៃទី 19 ខែមេសា ឆ្នាំ 1844។ នៅថ្ងៃ 9/11 ខ្យល់ទាំងបួននៃសាសនាឥស្លាមត្រូវបានដោះលែង ហើយបន្ទាប់មកត្រូវបានទប់ឃាត់។ ខ្យល់ទាំងបួននោះរបស់យ៉ូហាន គឺជាខ្យល់កាចសាហាវរបស់អសោយ៉ា ហើយជាខ្យល់ខាងកើតនៃទំនាយ ហើយទេវតាដែលបោះត្រាបានឡើងមកពីទិសខាងកើត។ នៅពេលដែលទ្រង់ឡើងមក ទ្រង់ស្រែកថា «ទប់ទុក ទប់ទុក ទប់ទុក ទប់ទុក» ចំនួនបួនដង តាមពាក្យរបស់ Sister White។ ពេលវេលាពន្យារដែលចាប់ផ្ដើមជាមួយនឹងការមកដល់របស់ទេវតាទីពីរ ត្រូវបានតំណាងថាជាខ្យល់ទាំងបួនត្រូវបានទប់ឃាត់រហូតដល់មនុស្សមួយសែនបួនម៉ឺនបួនពាន់នាក់ត្រូវបានបោះត្រា។

ក្រោយពីការខកចិត្តលើកដំបូង សាំយូអែល ស្នូ ត្រូវបានដឹកនាំឲ្យរៀបចំសារនៃការស្រែកហៅកណ្ដាលអធ្រាត្រ ដោយហេតុនេះជាការតំណាងជាមុននៃសំឡេងនៅទីរហោស្ថាន ក្នុងខែកក្កដា ឆ្នាំ

២០២៣។

នៅឯកិច្ចប្រជុំជំរំទីក្រុង Exeter ការញែកព្រហ្មចារីទាំងឡាយចេញពីគ្នា ដោយផ្អែកលើប្រេងនៃការល្បងល បានទាំងសម្អាតចេញ និងបរិសុទ្ធពួក Millerites ស្របតាមកិច្ចការរបស់អ្នកនាំសារនៃសេចក្តីសញ្ញា។ កិច្ចប្រជុំជំរំទីក្រុង Exeter តំណាងឲ្យការបោះត្រា ពីព្រោះកិច្ចការនោះបានបន្តទៅមុខដូចជារលកទឹកជំនន់ ឬដូចជាកងទ័ពដ៏មហិមា រហូតដល់ទេវតាទីបីបានមកដល់នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។ គន្លឹះនៃប្រវត្តិសាស្ត្រនេះគឺការញែកចេញពីគ្នា។

ទេវតាទីពីរ ប្រព្រឹត្តិការងារនៃការបំបែកនៅពេលវាមកដល់ ដូចដែលវាបានប្រព្រឹត្តិនៅពេលការខកចិត្តលើកទីមួយ ហើយវាបានបញ្ចប់ដោយការបំបែកនៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា។ នៅកណ្ដាលនៃការបំបែកទាំងពីរ សាររបស់ទេវតាទីពីរ ត្រូវបានប្រកាស។ ទេវតាទីពីរ គឺជាការបំបែកដែលរីកចម្រើនជាបន្តបន្ទាប់ រហូតដល់ការសាកល្បងចុងក្រោយអំពីប្រេង។ ការសាកល្បងចុងក្រោយអំពីប្រេង នាំទៅដល់ការសាកល្បងសម្គាល់ច្បាស់លាស់របស់ទេវតាទីបី។ ការសាកល្បងសម្គាល់ច្បាស់លាស់នោះ គឺជាឈើឆ្កាងសម្រាប់ព្រះយេស៊ូវ ហើយសួនច្បារកេតសេម៉ានី ដែលមានន័យថា «សួនច្បារនៃទីបង្ហាប់ប្រេង» បានកើតមានមុនការសាកល្បងសម្គាល់ច្បាស់លាស់នៃឈើឆ្កាង ហើយការសាកល្បងអំពីប្រេងរបស់ព្រហ្មចារី បានកើតមានមុនទ្វារបិទនៃឆ្នាំ 1844។

ការសាកល្បងចុងក្រោយ បន្ទាប់មកមានការជំនុំជម្រះ គឺជាការសាកល្បងទីដប់សម្រាប់អ៊ីស្រាអែលបុរាណ។ បន្ទាប់មក ពួកគេត្រូវបានកំណត់ឲ្យស្លាប់នៅទីរហោស្ថាន។ មិនថានៅកាដេស នៅកេតសេម៉ានី ឬនៅ Exeter ទេ ការសាកល្បងចុងក្រោយមុនការជំនុំជម្រះ ដែលជាទីកន្លែងដែលមនុស្សពីរប្រភេទត្រូវបានបំបែកចេញពីគ្នា បង្ហាញអំពីការសាកល្បងចុងក្រោយមួយក្រោយឆ្នាំ 2023 ដែលនាំមុខការជំនុំជម្រះទ្វារបិទនៃច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យ។ ការសាកល្បងចុងក្រោយនោះគឺជាការបោះត្រា។ ការសាកល្បងចុងក្រោយ ឬការសាកល្បងចុងបំផុត មួយ យោងបញ្ជាក់ថាមានការសាកល្បងដំបូងមួយ។

នៅក្នុងឆ្នាំ 2023 គ្រាពន្យារបានបញ្ចប់ នៅពេលសិង្ហនៃកុលសម្ព័ន្ធយូដាបានបើកត្រានិមិត្តដែលត្រូវពន្យារ ដោយដកព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ចេញ។ បន្ទាប់មក កិច្ចការរបស់ Samuel Snow បានចាប់ផ្ដើម។

ប្រសិនបើយើងតម្រឹមអំឡុងពេលរបស់ទេវតាទីមួយ និងទីពីរ ឲ្យស្របគ្នាទៅវិញទៅមក នោះវាបញ្ជាក់អំពីការយាងចុះមករបស់ទេវតាមួយ ជាមួយនឹងសារមួយ ដែលសាកល្បងរាស្ត្ររបស់ព្រះ តាមរយៈការឆ្លើយតបរបស់ពួកគេចំពោះបញ្ញត្តិឲ្យយកសារនោះមកបរិភោគ។ បន្ទាប់មក សារមូលដ្ឋានត្រូវបានដាក់ឲ្យសាធារណៈ រហូតដល់សារមូលដ្ឋាននោះបរាជ័យ។ បន្ទាប់មក ទេវតាទីបីក៏មកដល់។ អំឡុងពេលរបស់ទេវតាទីបី គឺជារយៈពេលដប់ប្រាំបួនឆ្នាំ ដែលជាអូមេហ្គា ដប់ប្រាំបួនឆ្នាំ ចាប់ពីឆ្នាំ 742 មុន គ.ស. ដល់ឆ្នាំ 723 មុន គ.ស.

រយៈពេលពីឆ្នាំ 1844 ដល់ឆ្នាំ 1863 និងរយៈពេលពីឆ្នាំ 742 មុន គ.ស. ដល់ឆ្នាំ 723 មុន គ.ស. ដើរស្របគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយក៏ស្របគ្នាជាមួយនឹងរយៈពេលនៃទេវតាទីមួយ និងទេវតាទីពីរផងដែរ។ បន្ទាត់ទាំងបួននៃប្រវត្តិសាស្ត្រព្យាករណ៍នោះ ស្របតាមរយៈពេលពី 9/11 រហូតដល់ច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យ។ បន្ទាត់ទាំងប្រាំនោះ គឺជាប្រវត្តិសាស្ត្រនៃ «ចូរមកមើល» អាល់ហ្វា របស់ Miller និង «ចូរមកមើល» អូមេហ្គា របស់ព្រះគ្រីស្ទ។

បួនដងប្រាំពីរ

បើយល់ដោយត្រឹមត្រូវ នោះ លេវីវិន័យ ជំពូក ២៦ កំណត់អត្តសញ្ញាណ “ប្រាំពីរគ្រា” ចំនួនបួនដង ហើយ “ប្រាំពីរគ្រា” នោះជានិមិត្តសញ្ញានៃ Miller និងសាររបស់គាត់។ នៅឆ្នាំ 1842 ការយល់ដឹងរបស់ Miller អំពី “ប្រាំពីរគ្រា” ត្រូវបានចារឹកទុកលើផ្ទាំងគំនូសឆ្នាំ 1843 ដែល Sister White បានថ្លែងថា “បានត្រូវដឹកនាំដោយព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់” ហើយ “មិនគួរត្រូវបានកែប្រែទេ”។ ប្រាំពីរឆ្នាំក្រោយមក Miller បានស្លាប់នៅឆ្នាំ 1849 ហើយប្រាំពីរឆ្នាំក្រោយមកទៀត សារអំពី “ប្រាំពីរគ្រា” ត្រូវបានកត់ត្រាទុកដោយ Hiram Edson ហើយប្រាំពីរឆ្នាំក្រោយមកទៀត វាត្រូវបានបដិសេធ។

នៅឆ្នាំ 1842 តារាងទីមួយនៃសៀវភៅហាបាគុកត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយ។

នៅឆ្នាំ 1849 អ្នកនាំសារអាល់ហ្វានៃ «ប្រាំពីរដង» លើគំនូសតាងឆ្នាំ 1843 បានស្លាប់។

នៅឆ្នាំ 1856 អ្នកនាំសារអូមេហ្គានៃ “ប្រាំពីរដង” នៅលើតារាងឆ្នាំ 1850 ត្រូវបានមិនអើពើ។

នៅឆ្នាំ 1863 តារាងពីររបស់ហាបាគុកត្រូវបានបដិសេធ ហើយតារាងឆ្នាំ 1863 ត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយ។

គំនូសតាងដ៏ទេវភាពមួយត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយនៅដើម ហើយគំនូសតាងមួយរបស់មនុស្សត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយនៅចុងក្រោយ។ នៅកណ្ដាល មានអ្នកនាំសារពីរនាក់ត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណ ពីព្រោះសារទីពីរតែងតែមានការទ្វេដង។

ទេវតាទីមួយ

នៅឆ្នាំ 1842 តារាងទីមួយនៃសៀវភៅហាបាគុកត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយ។

ទេវតាទីពីរ

ឆ្នាំ 1849 អ្នកនាំសារចាស់នៃផែនទីឆ្នាំ 1843 បានស្លាប់។

នៅឆ្នាំ 1856 អ្នកនាំសារថ្មីនៃតារាងឆ្នាំ 1850 ត្រូវបានមិនអើពើ។

ទេវតាទីបី

នៅឆ្នាំ 1863 សារនេះត្រូវបានបដិសេធ ហើយតារាងឆ្នាំ 1863 ត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយ។

រយៈពេលមួយឆ្នាំម្តកម្តែយ ដែលតំណាងឲ្យនិមិត្តសញ្ញាបួននៃ “ប្រាំពីរដង” ដែលមានចន្លោះស្មើគ្នាប្រាំពីរឆ្នាំម្តង។ សារអាល់ហ្វាត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយ (1842) អ្នកនាំសារអាល់ហ្វាស្លាប់ (1849) អ្នកនាំសារអូមេហ្គាត្រូវបានមិនអើពើ (1856) ហើយសារអូមេហ្គាត្រូវបានបដិសេធ (1863) ដោយជាគំរូនៃឆ្នាំ 2012; ថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020; ឆ្នាំ 2023; និងច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យដែលជិតនឹងមកដល់។ ការស្លាប់របស់ Miller ក្នុងឆ្នាំ 1849 ស្របគ្នានឹងថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020។ អ្នកនាំសារ និងសារ ត្រូវបានប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញក្នុងឆ្នាំ 2023។ ឥឡូវនេះ សារអូមេហ្គាកំពុងត្រូវបានបើកត្រា ហើយបន្ទាប់ពីនោះគឺច្បាប់ថ្ងៃអាទិត្យនៃឆ្នាំ 1863។

នៅក្នុងចលនាមីល្លើរាយ សារនោះត្រូវបានបង្កើតឡើង ហើយបន្ទាប់មកអ្នកនាំសារបានស្លាប់។ នៅក្នុងចលនាស្របគ្នា សារនោះត្រូវបានបង្កើតឡើង ហើយបន្ទាប់មកសារនោះបានស្លាប់។ សារនោះត្រូវបានប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញនៅឆ្នាំ 1856 និង 2023។ ការក្បត់ជំនឿ គឺជាស្លាកសញ្ញានៃឆ្នាំ 1863 ហើយជ័យជម្នះ គឺជាស្លាកសញ្ញានៃគ្រួសាររបស់វានៅក្រឹត្យថ្ងៃអាទិត្យ។ មុនការក្បត់ជំនឿ និងជ័យជម្នះនៃក្រឹត្យថ្ងៃអាទិត្យ និងឆ្នាំ 1863 ការបើកបង្ហាញនៃពន្លឺអូមកោចុងកំពូលដែលបានបិទត្រា នៃ “ប្រាំពីរដង” នៃឆ្នាំ 1856 ត្រូវបានដាក់បង្ហាញ ដូចដែលបានកើតមានតាំងពីឆ្នាំ 2023 មក។

យើងនឹងបន្តនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

វីលៀម មីល្ល័រ៖ ១៧៨២–១៨៤៩

> វិល្លៀម៖ «ឆន្ទៈ» និង «មួកសឹក»— «អ្នកការពារដែលមានចិត្តមុតមាំ», «អាណាព្យាបាលដែលប្តេជ្ញាចិត្តមាំមួន», ឬ «យុទ្ធជនដែលមានឆន្ទៈរឹងមាំ»។
>
> មីឡើរ៖ បុគ្គលម្នាក់ដែលដំណើរការម៉ាស៊ីនកិន ឬ រោងកិន ជាពិសេស រោងកិនដែលកិនគ្រាប់ធញ្ញជាតិឲ្យទៅជាម្សៅ។

អ្នកចម្បាំងដែលមានឆន្ទៈរឹងមាំ

> «កសិករម្នាក់ដែលទៀងត្រង់ និងមានចិត្តស្មោះត្រង់ ដែលត្រូវបាននាំឲ្យសង្ស័យអំពីសិទ្ធិអំណាចដ៏ទេវភាពនៃបទគម្ពីរ ប៉ុន្តែទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ បានប្រាថ្នាដោយស្មោះអស់ពីចិត្តចង់ដឹងសេចក្តីពិត នោះគឺជាមនុស្សដែលព្រះបានជ្រើសរើសជាពិសេសឲ្យដឹកនាំក្នុងការប្រកាសអំពីការយាងមកជាលើកទីពីរនៃព្រះគ្រិស្ទ។ ដូចជាពួកអ្នកកំណែទម្រង់ជាច្រើននាក់ផ្សេងទៀត William Miller នៅដើមជីវិតរបស់គាត់បានតស៊ូជាមួយនឹងភាពក្រីក្រ ហើយដោយហេតុនោះ គាត់បានរៀនមេរៀនដ៏សំខាន់ៗអំពីកម្លាំងព្យាយាម និងការលះបង់ខ្លួន។ សមាជិកនៃគ្រួសារដែលគាត់បានកើតចេញមក មានលក្ខណៈដោយវិញ្ញាណឯករាជ្យ ស្រឡាញ់សេរីភាព ដោយសមត្ថភាពអត់ធ្មត់ និងស្នេហាជាតិដ៏ក្តៅគគុក—លក្ខណៈទាំងនេះក៏បានលេចធ្លោនៅក្នុងអត្តចរិតរបស់គាត់ផងដែរ។ ឪពុករបស់គាត់ជាមេបញ្ជាការម្នាក់ក្នុងកងទ័ពនៃបដិវត្តន៍ ហើយស្ថានភាពតឹងតែងនៃជីវិតដំបូងរបស់ Miller

អាចត្រូវបានសន្មតទៅនឹងការលះបង់ដែលគាត់បានធ្វើក្នុងការតស៊ូ
និងទុក្ខលំបាកនៃសម័យដ៏ច្របូកច្របល់នោះ»។

«គាត់មានរដ្ឋធាតុកាយសម្បទារឹងមាំល្អប្រសើរ ហើយសូម្បីតែក្នុងវ័យកុមារភាពក៏ប
ានបង្ហាញភស្តុតាងនៃកម្លាំងបញ្ញាដែលលើសពីមនុស្សធម្មតា។
នៅពេលគាត់កាន់តែធំឡើង លក្ខណៈនេះកាន់តែច្បាស់លាស់។
ចិត្តគំនិតរបស់គាត់សកម្ម និងបានអភិវឌ្ឍយ៉ាងល្អ
ហើយគាត់មានសេចក្តីស្រេកឃ្លានយ៉ាងខ្លាំងចំពោះចំណេះដឹង។
ទោះបីគាត់មិនបានទទួលអត្ថប្រយោជន៍នៃការអប់រំថ្នាក់មហាវិទ្យាល័យក៏ដោយ
ក្តីស្រឡាញ់ចំពោះការសិក្សា និងទម្លាប់នៃការគិតពិចារណាយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្ន
ព្រមទាំងការរិះគន់យ៉ាងម៉ត់ចត់
បានធ្វើឲ្យគាត់ក្លាយជាមនុស្សដែលមានវិចារណញ្ញាណត្រឹមត្រូវ
និងមានទស្សនៈទូលំទូលាយ។ គាត់មានចរិតសីលធម៌ដែលមិនអាចតិះដៀលបាន
និងកេរ្តិ៍ឈ្មោះគួរឲ្យគោរពសរសើរ
ដោយជាទូទៅត្រូវបានគេគោរពចំពោះសេចក្តីទៀងត្រង់ ភាពសន្សំសំចៃ
និងសប្បុរសធម៌។ ដោយសារកម្លាំងខិតខំប្រឹងប្រែង និងការយកចិត្តទុកដាក់
គាត់បានទទួលនូវជីវភាពគ្រប់គ្រាន់តាំងពីវ័យក្មេង ទោះជាយ៉ាងណា
ទម្លាប់នៃការសិក្សារបស់គាត់នៅតែត្រូវបានរក្សាទុកដដែល។
គាត់បានបំពេញមុខតំណែងស៊ីវិល និងយោធាជាច្រើនដោយមានកិត្តិយស
ហើយផ្លូវទៅកាន់ទ្រព្យសម្បត្តិ
និងកិត្តិយសហាក់ដូចជាបើកទូលាយចំពោះគាត់»។ The Great Controversy, 317.

«ចំណេះដឹងអំពីព្រះ មិនអាចទទួលបានដោយគ្មានការខិតខំប្រឹងប្រែងខាងបញ្ញា
ដោយគ្មានការអធិស្ឋានសុំប្រាជ្ញា ដើម្បីឲ្យអ្នកអាចញែកអង្កាម ដែលមនុស្ស
និងសាតាំងបានបំភាន់បង្រៀនអំពីសេចក្តីពិត
ចេញពីគ្រាប់ធញ្ញជាតិដ៏បរិសុទ្ធនៃសេចក្តីពិតបានឡើយ។ សាតាំង
និងសម្ព័ន្ធមិត្តជាភ្នាក់ងារមនុស្សរបស់វា
បានខិតខំព្យាយាមលាយអង្កាមនៃកំហុសឆ្គងចូលជាមួយស្រូវសាលីនៃសេចក្តីពិត។
យើងគួរស្វែងរកទ្រព្យសម្បត្តិដែលលាក់កំបាំងដោយឧស្សាហ៍ព្យាយាម
ហើយស្វែងរកប្រាជ្ញាពីស្ថានសួគ៌
ដើម្បីញែកការបង្កើតឡើងដោយមនុស្សចេញពីបញ្ញត្តិដ៏ទេវភាព។
ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងជួយដល់អ្នកស្វែងរកសេចក្តីពិតដ៏ធំ
និងមានតម្លៃយ៉ាងវិសេស ដែលទាក់ទងនឹងផែនការនៃការប្រោសលោះ។
ខ្ញុំចង់បញ្ជាក់ឲ្យគ្រប់គ្នាយល់ច្បាស់ពីការពិតថា ការអានបទគម្ពីរយ៉ាងស្រាលៗ
គឺមិនគ្រប់គ្រាន់ឡើយ។ យើងត្រូវស្រាវជ្រាវ ហើយនោះមានន័យថា
ត្រូវអនុវត្តអ្វីៗទាំងអស់ដែលពាក្យនោះបង្កប់ន័យ។
ដូចជាអ្នកជីករ៉ែស្វែងរកដីដោយក្តីសាទរដើម្បីរកឃើញសរសៃមាសរបស់វា
ដូច្នោះដែរ អ្នកត្រូវស្រាវជ្រាវព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
ដើម្បីរកទ្រព្យសម្បត្តិដែលលាក់កំបាំង
ដែលសាតាំងបានព្យាយាមលាក់បាំងពីមនុស្សជាយូរមកហើយ។
ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា
«បើអ្នកណាម្នាក់ស្ម័គ្រចិត្តធ្វើតាមព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់
នោះអ្នកនោះនឹងស្គាល់អំពីសេចក្តីបង្រៀន»។ យ៉ូហាន 7:17, Revised Version.»

«ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ គឺជាសេចក្តីពិត និងជាពន្លឺ
ហើយត្រូវធ្វើជាចង្កៀងសម្រាប់ជើងរបស់អ្នក
ដើម្បីដឹកនាំអ្នកគ្រប់ជំហានតាមផ្លូវ រហូតដល់ទ្វារក្រុងរបស់ព្រះជាម្ចាស់។
ដោយហេតុនេះហើយ សាតាំងបានខិតខំយ៉ាងខ្លាំងដោយអស់សង្ឃឹម ដើម្បីរារាំងផ្
លូវដែលបានរៀបចំឡើងសម្រាប់ពួកអ្នកដែលព្រះអម្ចាស់បានលោះឲ្យដើរតាម។
អ្នកមិនត្រូវយកគំនិតរបស់ខ្លួនទៅកាន់ព្រះគម្ពីរ ហើយធ្វើឲ្យយោបល់របស់ខ្លួ
នជាមជ្ឈមណ្ឌលដែលសេចក្តីពិតត្រូវវិលជុំវិញនោះទេ។
អ្នកត្រូវដាក់គំនិតរបស់ខ្លួនចោលនៅមុខទ្វារនៃការស្រាវជ្រាវ
ហើយដោយចិត្តសុភាពរាបសា និងស្ងប់ស្ងាត់ ដោយលាក់ខ្លួនឯងក្នុងព្រះគ្រីស្ទ
ដោយការអធិស្ឋានយ៉ាងអស់ពីចិត្ត អ្នកត្រូវស្វែងរកប្រាជ្ញាពីព្រះជាម្ចាស់។
អ្នកគួរមានអារម្មណ៍ថា
អ្នកត្រូវតែស្គាល់ព្រះហឫទ័យដែលបានបើកសម្ដែងរបស់ព្រះជាម្ចាស់
ពីព្រោះវាទាក់ទងនឹងសុខុមាលភាពផ្ទាល់ខ្លួន និងអស់កល្បជានិច្ចរបស់អ្នក។
ព្រះគម្ពីរ គឺជាសៀវភៅណែនាំ ដែលតាមរយៈវា
អ្នកអាចស្គាល់ផ្លូវទៅកាន់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។
អ្នកគួរប្រាថ្នាលើសអ្វីទាំងអស់ ឲ្យបានស្គាល់ព្រះហឫទ័យ និងវិធីរបស់ព្រះអម្ចាស់។
អ្នកមិនគួរស្វែងរកដោយមានគោលបំណងរកឃើញខគម្ពីរដែលអ្នកអាចបកស្រា
យឲ្យគាំទ្រទ្រឹស្តីរបស់អ្នកឡើយ; ដ្បិតព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ប្រកាសថា
នោះគឺជាការបង្ខូចព្រះគម្ពីរ ដើម្បីបំផ្លាញខ្លួនអ្នកផ្ទាល់។
អ្នកត្រូវតែបោះបង់ចោលអស់ទាំងអំពើលំអៀងគ្រប់យ៉ាង
ហើយមកកាន់ការសិក្សាស្រាវជ្រាវព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់
ដោយវិញ្ញាណនៃការអធិស្ឋាន»។ Review and Herald, September 11, 1894.

«វីលៀម មីល្ល័រ បានកើតនៅក្រុង Pittsfield រដ្ឋ Massachusetts។
ការសិក្សាជាផ្លូវការរបស់គាត់មានតែ ១៨ ខែប៉ុណ្ណោះ
ប៉ុន្តែគាត់បានអប់រំខ្លួនឯងតាមរយៈទម្លាប់អានដ៏ខ្លាំងក្លារបស់គាត់។
គាត់ក៏ចាប់ផ្តើមសរសេរតាំងពីវ័យដំបូងផងដែរ ដោយតែងកំណាព្យ
និងកត់ត្រាកំណត់ហេតុប្រចាំថ្ងៃ។
ការអានរបស់គាត់បានធ្វើឲ្យគាត់ស្គាល់អ្នកនិពន្ធអសាសនា
ដែលមានឥទ្ធិពលលើគាត់ទៅក្នុងទិសដៅនៃលទ្ធិដេអ៊ីសឹម។
គាត់បានក្លាយជាចៅក្រមសន្តិភាពម្នាក់នៅចុងវ័យម្ភៃរបស់គាត់
ហើយបានចូលរួមប្រយុទ្ធក្នុងសង្គ្រាមឆ្នាំ 1812។ បទពិសោធន៍ជាច្រើនក្នុងអំឡុ
ងជម្លោះនេះបានបង្វែរចិត្តគំនិតរបស់គាត់ទៅរកព្រះដ៏មានលក្ខណៈផ្ទាល់ព្រះអង្
គ។ ដល់ឆ្នាំ 1816 គាត់បានប្រែចិត្តជឿ
ហើយចាប់ផ្តើមសិក្សាព្រះគម្ពីរដោយអស់ពីចិត្ត។ គាត់បានសរសេរថា «បទគម្ពីរ...
បានក្លាយជាសេចក្ដីអំណររបស់ខ្ញុំ ហើយក្នុងព្រះយេស៊ូវ
ខ្ញុំបានរកឃើញមិត្តម្នាក់»។

«នៅត្រឹមឆ្នាំ 1818 ក្នុងការសិក្សាពីទំនាយរបស់គាត់ គាត់បានសន្និដ្ឋានថា
ព្រះយេស៊ូវនឹងយាងត្រឡប់មកវិញ “ប្រហែលឆ្នាំ 1843”។ នៅឆ្នាំ 1831
បន្ទាប់ពីមានការជឿជាក់យ៉ាងខ្លាំង
និងការដឹកនាំដោយព្រះហឫទ័យអធិបតេយ្យឲ្យធ្វើដូច្នោះ
គាត់បានចាប់ផ្ដើមចែករំលែកការសិក្សារបស់គាត់ជាសាធារណៈក្នុងក្រុមតូចៗ។
បន្ទាប់ពីបានជួប J. V. Himes ជានិពន្ធនាយកដ៏លេចធ្លោម្នាក់ នៅឆ្នាំ 1839 ផ្លូ
វក៏ត្រូវបានបើកឲ្យគាត់អាចអធិប្បាយដល់ហ្វូងមនុស្សធំៗនៅក្នុងទីក្រុងសំខាន់ៗ។

ទោះបីមានមនុស្សជាច្រើនប្រឆាំងក៏ដោយ ការអធិប្បាយរបស់គាត់
និងរបស់អ្នកដទៃដែលបានទទួលសារនៃការយាងមកវិញ បានបង្កឥទ្ធិពលយ៉ាងសំខាន់
ដោយមានមនុស្សរហូតដល់ 100,000
នាក់ទទួលយកជំនឿលើការយាងមកឆាប់ៗរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ Ellen Harmon
បានឮគាត់នៅទីក្រុង Portland រដ្ឋ Maine ក្នុងខែមីនា ឆ្នាំ 1840
នៅពេលនាងមានអាយុ 12 ឆ្នាំ។ នាងបានរៀបរាប់ថា “លោក Miller
បានតាមដានទំនាយទាំងឡាយដោយភាពត្រឹមត្រូវយ៉ាងជាក់លាក់
ដែលបង្កការជឿជាក់ដល់ចិត្តរបស់អ្នកស្តាប់របស់គាត់។
គាត់បានផ្ដោតលើអំឡុងពេលទំនាយទាំងឡាយ
ហើយនាំមកនូវភស្តុតាងជាច្រើនដើម្បីពង្រឹងជំហររបស់គាត់។ បន្ទាប់មក
ការអំពាវនាវ និងការដាស់តឿនដ៏ឧឡារិក
និងមានអំណាចរបស់គាត់ចំពោះអ្នកដែលមិនទាន់បានត្រៀមខ្លួន
បានធ្វើឲ្យហ្វូងមនុស្សស្ថិតនៅដូចជាត្រូវមន្តស្នេហ៍ចាប់ចិត្ត។” Life Sketches,
20.»